

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE, DERTIENDE KAMER OPENBARE TERECHTZITTING VAN 14 FEBRUARI 2011

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. (...)
2. (...)

Verdacht van :

De eerste en de tweede : te Sint-Niklaas op 18 september 2009

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 14, 21, 22 al 1 1°, 25 en 26 van de wet van 10 mei 2007 tot bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie (BS 30 mei 2007 en addendum BS 05 juni 2007) in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aangezet te hebben tot discriminatie, zijnde elke vorm van opzettelijke directe discriminatie, opzettelijke indirecte discriminatie, opdracht tot discrimineren en intimidatie op grond van de beschermde criteria alsook de weigering tot het maken van redelijke aanpassingen voor een persoon met een handicap, jegens een persoon wegens een van de beschermde criteria, namelijk: geloof of levensbeschouwing)

en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen met name door (...) draagster van een hoofddoek, de toegang ontzegd te hebben

tot het bezichtigen van een woning onder het mom dat op de woning reeds een optie werd genomen ? quod non -.

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van :

de dagvaarding waarmee de zaak bij deze rechtbank werd aanhangig gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 15 oktober 2010; het tussenvonnissen de dato 29 oktober 2010 waarbij een lasthebber ad hoc werd aangesteld voor de tweede beklagde en de zaak werd voor behandeling werd uitgesteld naar de zitting van 17 januari 2011; de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 10 januari 2011, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen :

- het **Openbaar Ministerie** in de persoon van J. Coppens, Substituut-procureur des Konings, in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- de (...), in zijn antwoorden en middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door zijn raadsman mr. S. Dullaert, advocaat te Sint- Niklaas, die een bundel neerlegt;
- de (...) in haar antwoorden en middelen van verdediging, vertegenwoordigd door de lasthebber ad hoc, mr. K. Goeman;

2. Gegrondheid strafvordering

2.1

Op 18 september 2009 legde (...) bij de lokale politie van Sint-Niklaas klacht neer lastens eerste beklagde, (...) (tweede beklagde).

In haar verklaring stelde betrokkene dat zij op voornoemde datum omstreeks 10.00 uur een afspraak had op het immobiliënkantoor van eerste beklagde teneinde een woning te bezichtigen die te huur stond. (...) was in gezelschap van haar echtgenoot. Zij kreeg van eerste beklagde te horen dat er op de bewuste woning reeds een optie genomen was en dat de woning dus niet meer te bezichtigen was.

Aangezien er daags voor de datum van afspraak omstreeks 15.48 uur nog telefonisch contact geweest is tussen (...) en het immobiliënkantoor en er toen allerm minst sprake was van een optie op het bewuste pand, voelde (...). zich uitgesloten in het zoeken naar een huurwoning en wijft dit aan het feit dat zij drager is van een hoofddoek (stuk 3 straf dossier).

2.2

Eerste beklaagde verklaarde in zijn verhoor de dato 18 september 2009 dat op datum van afspraak het pand niet meer kon bezichtigd worden door (...) aangezien er reeds een optie was genomen. Eerste beklaagde stelde wel dat hij aan (...) andere panden had aangeboden die te huur stonden, maar dat zij daarvan niets wou weten (stuk 4 strafdossier).

Eerste beklaagde gaf de naam op een zekere (...) als diegene die de optie had genomen.

Uit navolgend onderzoek is gebleken dat (...) een werknemster was van tweede beklaagde en geenszins een optie had genomen op de bewuste huurwoning. Zij bleek evenmin op de hoogte te zijn dat eerste beklaagde haar had opgegeven als diegene die een optie had genomen (stuk 7 strafdossier).

Geconfronteerd met dit gegeven stelde eerste beklaagde op 18 november 2009 (stuk 8 strafdossier) :

"...Ik heb gehandeld zodat ik voor mijn klanten de beste huurders kan selecteren, hierin maak ik geen verschil in ras of etnische afkomst..."

2.3

Ter terechtzitting de dato 17 januari 2011 stelde beklaagde de feiten te betwisten. Hij gaf wel toe gezegd te hebben dat er een optie op de woning was genomen hoewel dit niet het geval was. Eerste beklaagde stelde dienaangaande dat hij de woning niet aan (...) wou verhuren aangezien zij op de dag van de afspraak de gevraagde loonfiches niet bij had en hij zodoende geen zicht had op haar financiële draagkracht.

Tenslotte legde eerste beklaagde stukken neer waaruit blijkt dat hij in het verleden reeds aan tal van allochtonen woningen heeft verhuurd.

2.4

De rechtbank merkt vooreerst op dat het in hoofde van eerste beklaagde bijzonder onprofessioneel is en uit menselijk oogpunt zelfs bijzonder verwerpelijk is om potentiële huurders valselijk voor te houden dat een bepaald pand niet meer kan bezichtigd (en verhuurd) worden om reden dat er een optie op genomen is, terwijl dit in werkelijkheid niet het geval is.

Dat eerste beklaagde op de koop toe nog de naam van een werknemster opgaf als de persoon die de optie onderschreef, tart werkelijk alle verbeelding.

Doch, rekening houdend met alle elementen van het strafdossier en in acht genomen de hierboven gestelde bemerkingen, is de rechtbank van oordeel dat in casu niet is bewezen dat eerste beklaagde het pand niet heeft willen verhuren aan (...) om reden dat zij drager was van een hoofddoek.

In zijn herverhoor stelde beklaagde dat hij gehandeld heeft zodat hij voor zijn klanten (de verhuurders) de beste huurders kan selecteren. Ter terechtzitting voegde hij daaraan toe dat (...) zij op de afspraak verscheen geen loonfiches bij had, niettegenstaande haar dat gevraagd was.

In het belang van zijn cliënt (de verhuurder), die de kredietwaardigheid van een potentiële huurder klaarblijkelijk uiterst belangrijk vindt, besloot eerste beklaagde het gesprek over de huur van het bewuste pand af te breken door voor te houden dat er reeds een optie genomen was.

Gelet op de zeer ernstige aard van de ten laste gelegde feiten (inbreuken op het non-discriminatiebeginsel), past het partijen bij de beoordeling van de gegrondheid van het ten laste gelegde te wijzen op twee belangrijke algemene rechtsbeginselen die het Belgisch strafrecht beheersen, namelijk :

1. Een beklaagde hoeft zijn/haar onschuld niet te bewijzen. Men is onschuldig tot het tegendeel bewezen is (artikel 6, 2 E.V.R.M.);
2. De minste redelijke twijfel omtrent de schuld van de beklaagde moet hem/haar ten goede komen.

De rechtbank stelt vast dat het strafdossier te weinig afdoende bewijsmateriaal oplevert om de minste voorhanden zijnde redelijke twijfel uit te sluiten, zowel in hoofde van de eerste als in hoofde van de tweede beklaagde.

Gelet op voorgaande overwegingen, is de rechtbank van oordeel dat er duidelijk sprake is van twijfel die aan beide beklaagden ten goede dient te komen, zodat zowel eerste als tweede beklaagde wegens hoger genoemde feiten omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging dienen te worden vrijgesproken.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 40;

Art. 77 K.B. 27.4.2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende :

op tegenspraak;

SPREEKT de (...) en de (...) VRIJ zonder kosten voor de feiten omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging;

LEGT de kosten ten laste van de Staat, in hoofde van het openbaar ministerie begroot op 58,02

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: VEERTIEN FEBRUARI
TWEEDUIZEND EN ELF

Aanwezig:
E. Böting, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
J. Coppens, substituut Procureur des Konings;
E. Van Muylem, griffier;

E. VAN MUYLEM

E. BÖTING

Voor overeenkomstig afschrift afgeleverd aan de heer **Procureur des Konings alhier**, ten einde te voldoen aan zijn brief nr. D.994/5.1. van 2 juni 2000.

ZONDER RECHTSMIDDEL

9200 Dendermonde, 14 maart 2011

De d.d. griffier-hoofd van dienst

D. VAN DAMME

KOSTELOOS
BESTUURLIJKE INLICHTINGEN